USTAWA

z dnia 11 maja 2001 r.

Prawo o miarach

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Celem ustawy jest zapewnienie jednolitości miar i wymaganej dokładności pomiarów wielkości fizycznych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2.

1. Ustawa reguluje zagadnienia:
1) legalnych jednostek miar i państwowych wzorców jednostek miar;
2) prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych;
3) kompetencji i zadań organów administracji rządowej właściwych w sprawachmiar, zwanych dalej „organami administracji miar”;
4) sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy.
2. (uchylony).
3. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 93, poz. 896 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565) w zakresie wprowadzania do obrotu i do użytkowania.
4. Przepisów ustawy nie stosuje się do tachografów cyfrowych w zakresie określonym w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. Nr 180, poz. 1494).

Art. 2a.

Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu w państwach członkowskich Unii Europejskiej, zgodnie z dyrektywami Unii Europejskiej, dopuszcza się do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3.

Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia i organizację działalności w celu zapewnienia jednolitości miar i dokładności pomiarów związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa, z uwzględnieniem wymagań dotyczących:
1) procedur pomiarowych;
2) prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych;
3) odniesienia do państwowych wzorców jednostek miar;
4) realizacji zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 4.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:
1) legalna jednostka miary - jednostkę miary, której stosowanie jest nakazane lub dozwolone przepisem prawnym;
2) wzorzec jednostki miary - przyrząd pomiarowy przeznaczony do zdefiniowania, zrealizowania, zachowania lub odtwarzania jednostki miary albo jednej lub wielu wartości danej wielkości fizycznej i służący jako odniesienie;
3) państwowy wzorzec jednostki miary - wzorzec jednostki miary uznany urzędowo w Rzeczypospolitej Polskiej za podstawę do przypisywania wartości innym wzorcom jednostki miary danej wielkości fizycznej;
4) Międzynarodowy Układ Jednostek Miar (SI) - spójny układ jednostek miar, przyjęty i zalecany przez Generalną Konferencję Miar;
5) przyrząd pomiarowy - urządzenie, układ pomiarowy lub jego elementy, przeznaczone do wykonania pomiarów samodzielnie lub w połączeniu z jednym lub wieloma urządzeniami dodatkowymi; wzorce miary i materiały odniesienia są traktowane jako przyrządy pomiarowe;
6) wzorzec miary - urządzenie przeznaczone do odtwarzania lub dostarczania jednej lub wielu znanych wartości danej wielkości fizycznej w sposób niezmienny podczas jego stosowania;
7) materiał odniesienia - materiał lub substancję, których jedna lub więcej wartości ich właściwości są dostatecznie jednorodne i określone w stopniu umożliwiającym stosowanie do wzorcowania przyrządu pomiarowego, oceny metody pomiarowej lub przypisania wartości właściwościom innych materiałów;
8) wymagania - wymagania techniczne i metrologiczne, które powinien spełniać przyrząd pomiarowy;
9) prawna kontrola metrologiczna - działanie zmierzające do wykazania, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania określone we właściwych przepisach;
9a) producent – osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która projektuje i wytwarza przyrząd pomiarowy, albo dla której ten przyrząd zaprojektowano lub wytworzono w celuwprowadzenia go do obrotu lub użytkowania pod własną nazwą lub znakiem;
9b) importer – osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu lub użytkowania przyrządy pomiarowe pochodzące z krajów trzecich;
9c) upoważniony przedstawiciel – osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu;
10) badanie typu - zespół czynności mających na celu wykazanie, czy przyrząd pomiarowy danego typu spełnia wymagania, i stanowiących podstawę zatwierdzenia typu;
11) (uchylony);
12) zatwierdzenie typu - potwierdzenie, w drodze decyzji, że typ przyrządu pomiarowego spełnia wymagania;
13) legalizacja - zespół czynności obejmujących sprawdzenie, stwierdzenie i poświadczenie dowodem legalizacji, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania;

14) wzorcowanie - czynności ustalające relację między wartościami wielkości mierzonej wskazanymi przez przyrząd pomiarowy a odpowiednimi wartościami wielkości fizycznych, realizowanymi przez wzorzec jednostki miary;
15) wprowadzenie do obrotu – przekazanie przyrządu pomiarowego po raz pierwszy sprzedawcy bądź użytkownikowi przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera;
16) wprowadzenie do użytkowania - zastosowanie przyrządu pomiarowego po raz pierwszy do celu, dla którego jest on przeznaczony;
17) punkt legalizacyjny - miejsce wykonywania przez organy administracji miar czynności związanych z legalizacją dużej ilości określonych rodzajów przyrządów pomiarowych u producenta, importera albo u przedsiębiorcy dokonującego napraw lub instalacji;
18) wzorcowanie zbiorników statków - zespół czynności mających na celu określenie pojemności zbiorników statków żeglugi śródlądowej i przybrzeżnej;
19) znak zatwierdzenia typu - znak umieszczany na przyrządzie pomiarowym, poświadczający jego zgodność z zatwierdzonym typem;
20) dowód legalizacji - świadectwo legalizacji lub cecha legalizacji umieszczana na przyrządzie pomiarowym, poświadczające dokonanie legalizacji.

Rozdział 2

Legalne jednostki miar i państwowe wzorce jednostek miar

Art. 5.

1. Legalnymi jednostkami miar są:
1) jednostki Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI);
2) jednostki nienależące do Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI), dopuszczone do stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
3) dziesiętne podwielokrotności i wielokrotności jednostek, o których mowa w pkt 1 i 2.
2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
1) legalne jednostki miar nienależące do Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI), które mogą być stosowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
2) nazwy, definicje i oznaczenia legalnych jednostek miar,
3) przedrostki i ich oznaczenia przeznaczone do tworzenia dziesiętnych podwielokrotności i wielokrotności legalnych jednostek miar,
4) zasady pisowni oznaczeń legalnych jednostek miar - przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 6.

1. Obowiązek stosowania legalnych jednostek miar dotyczy użytkowania przyrządów pomiarowych, wykonywania pomiarów i wyrażania wartości wielkości fizycznych w gospodarce, ochronie zdrowia i bezpieczeństwa publicznego oraz przy czynnościach o charakterze administracyjnym.
2. Jednostki miar inne niż określone w art. 5 mogą być stosowane w gospodarce w dziedzinach: transportu morskiego, lotniczego i kolejowego, na mocy porozumień międzynarodowych.

Art. 6a.

1. W celu zapewnienia przekazywania wartości legalnych jednostek miar od państwowych wzorców jednostek miar do przyrządów pomiarowych organy administracji miar mogą, na wniosek zainteresowanych podmiotów, wykonywać wzorcowanie przyrządów pomiarowych.
2. Wzorcowanie, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może dodatkowo obejmować stwierdzenie zgodności przyrządu pomiarowego ze wskazanymi przez ten podmiot wymaganiami lub specyfikacjami.
3. Wynik wzorcowania, pozwalający na przypisanie wskazaniom przyrządu pomiarowego odpowiednich wartości wielkości mierzonej lub na wyznaczenie poprawek tych wskazań oraz błędów, jest poświadczany przez organ administracji miar w świadectwie wzorcowania.

Art. 7.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb uznawania wzorców jednostek miar za państwowe wzorce jednostek miar oraz niezbędną dokumentację wzorców, uwzględniając obowiązki jednostek organizacyjnych ubiegających się o uznanie wzorców za państwowe wzorce jednostek miar, jak również powiązanie tych wzorców z międzynarodowymi wzorcami jednostek miar lub wzorcami w innych krajach.

Rozdział 3

Prawna kontrola metrologiczna

Art. 8.

1. Przyrządy pomiarowe, które mogą być stosowane:
1) w ochronie zdrowia, życia i środowiska,
2) w ochronie bezpieczeństwa i porządku publicznego,
3) w ochronie praw konsumenta,
4) przy pobieraniu opłat, podatków i innych należności budżetowych oraz ustalaniu opustów, kar umownych, wynagrodzeń i odszkodowań, a także przy pobieraniu i ustalaniu podobnych należności i świadczeń,
5) przy dokonywaniu kontroli celnej,
6) w obrocie - i są określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają prawnej kontroli metrologicznej.
2. Prawna kontrola metrologiczna przyrządów pomiarowych jest wykonywana przez:
1) zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego na podstawie badania typu - przed wprowadzeniem typu przyrządu pomiarowego do obrotu lub
2) legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową - przed wprowadzeniem danego egzemplarza przyrządu pomiarowego do obrotu lub użytkowania, a także
3) legalizację ponowną - w stosunku do przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu lub użytkowania.
2a. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub do użytkowania po dokonaniu oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami, zwanej dalej „oceną zgodności”, na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z późn. zm.), które są stosowane wdziedzinach, o których mowa w ust. 1, i zostały określone w

przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają w użytkowaniu prawnej kontroli metrologicznej.
3. Legalizacja jednostkowa jest legalizacją pierwotną przyrządu pomiarowego w wykonaniu jednostkowym, skonstruowanego dla określonego, szczególnego zastosowania.
4. (uchylony).
4a. Legalizacja ponowna urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych jest wykonywana wyłącznie po naprawie.
5. Zakres prawnej kontroli metrologicznej w zależności od rodzaju przyrządu pomiarowego może obejmować:
1) zatwierdzenie typu i legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową oraz legalizację ponowną;
2) zatwierdzenie typu i legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową;
3) wyłącznie zatwierdzenie typu;
4) legalizację pierwotną albo legalizację jednostkową i legalizację ponowną;
5) wyłącznie legalizację ponowną, w przypadku przyrządów pomiarowych, o których mowa w ust. 2a.
6. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakres tej kontroli w stosunku do danego rodzaju przyrządów, mając na względzie niezbędność, z punktu widzenia obszarów zastosowań, objęcia określonych przyrządów pomiarowych prawną kontrolą metrologiczną, zakres ilościowy tych zastosowań, dziedziny pomiarowe, w których są one stosowane, oraz zobowiązania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 8a.

1. Przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej mogą być wprowadzane do obrotu i użytkowania oraz użytkowane tylko wówczas, jeżeli posiadają odpowiednio ważną decyzję zatwierdzenia typu lub ważną legalizację.
2. Za równoważne zatwierdzeniu typu i legalizacji pierwotnej Prezes Głównego
Urzędu Miar, zwany dalej „Prezesem”, może uznać, w drodze decyzji, odpowiednie dokumenty potwierdzające dokonanie prawnej kontroli metrologicznej przyrządu pomiarowego przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne.

Art. 8b.

1. Prawna kontrola metrologiczna przyrządów pomiarowych jest wykonywana przez organy administracji miar oraz, w zakresie udzielonych upoważnień, przez upoważnione podmioty.
2. Postępowania w sprawach zatwierdzenia typu przyrządów pomiarowych prowadzi Prezes.
3. Legalizacji przyrządów pomiarowych dokonują:
1) Prezes - w zakresie legalizacji jednostkowej;
2) Prezes i organy administracji miar, o których mowa w art. 10 pkt 2 - w zakresie legalizacji pierwotnej przyrządów pomiarowych, które są legalizowane bez zatwierdzenia typu;
3) organy administracji miar oraz podmioty upoważnione do przeprowadzania legalizacji pierwotnej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych – w zakresie legalizacji pierwotnej przyrządów pomiarowych, których typ jest zatwierdzony;
4) organy administracji miar oraz podmioty upoważnione do przeprowadzania legalizacji ponownej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych – w zakresie legalizacji ponownej.

Art. 8c.

Prawna kontrola metrologiczna przyrządów pomiarowych może być przeprowadzana w:
1) siedzibie organu administracji miar;
2) punkcie legalizacyjnym;
3) miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego, jeżeli wynika to z wymagań;
4) miejscu wykonywania legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej przez podmiot, któremu Prezes udzielił upoważnienia do wykonywania legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej.

Art. 8d.

1. Z wnioskiem o zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego może wystąpić producent lub jego upoważniony przedstawiciel.
2. Do wniosku o zatwierdzenie typu dołącza się dokumentację niezbędną do przeprowadzenia badania typu, a w szczególności dokumentację techniczno-konstrukcyjną typu przyrządu pomiarowego oraz przynajmniej jeden egzemplarz przyrządu pomiarowego reprezentujący typ, który ma zostać zatwierdzony, albo wskazuje się we wniosku miejsce zainstalowania tego egzemplarza, jeżeli wynika to z wymagań.

Art. 8e.

1. Jeżeli dane zawarte we wniosku o zatwierdzenie typu nie są kompletne lub nie zostały do niego dołączone wymagane dokumenty, Prezes wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.
2. Jeżeli wnioskodawca nie uzupełni wniosku w terminie, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 8f.

1. Jeżeli wniosek o zatwierdzenie typu jest kompletny, przeprowadza się badanie typu przyrządu pomiarowego.
2. Badanie typu przyrządu pomiarowego:
1) obejmuje analizę dokumentów i badanie charakterystyk technicznych oraz metrologicznych określonej liczby egzemplarzy reprezentujących typ przyrządu pomiarowego albo
2) może być ograniczone do analizy przedłożonych dokumentów, jeżeli wnioskodawca przedstawił protokoły z wynikami badań, przeprowadzonych przez kompetentne instytucje metrologiczne lub laboratoria, wykazującymi, że typ przyrządu pomiarowego spełnia wymagania.
3. W wyniku przeprowadzonego badania typu Prezes może wydać odpowiednio decyzję:
1) zatwierdzenia typu;
2) zatwierdzenia typu z ograniczeniami, w szczególności co do: liczby przyrządów pomiarowych, które mogą być wprowadzone do obrotu, zobowiązania wnioskodawcy do informowania organów administracji miar o miejscu zainstalowania przyrządów lub ograniczenia zakresu ich zastosowania, w przypadku gdy w danym typie przyrządów pomiarowych zostały wprowadzone nowe rozwiązania techniczne, które nie zostały przewidziane w wymaganiach;
3) odmawiającą zatwierdzenia typu, gdy przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań.

4. Na wniosek producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela, Prezes może zmienić wydaną decyzję zatwierdzenia typu, w szczególności w przypadku modyfikacji przyrządu pomiarowego lub wprowadzenia do niego nowych elementów, jeżeli mają one lub mogą mieć wpływ na wyniki pomiarów, warunki właściwego stosowania lub warunki techniczne użytkowania tych przyrządów, po ponownym przeprowadzeniu w niezbędnym zakresie badania typu.
5. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, Prezes:
1) nadaje znak zatwierdzenia typu, jeżeli przyrząd pomiarowy podlega wyłącznie zatwierdzeniu typu;
2) może nadać znak zatwierdzenia typu, jeżeli przyrząd pomiarowy podlega zatwierdzeniu typu i legalizacji;
3) może określić miejsca umieszczania cech legalizacji oraz cech zabezpieczających na przyrządach pomiarowych zgodnych z zatwierdzonym typem.
6. Jeżeli jest to niezbędne dla scharakteryzowania i identyfikacji typu przyrządu pomiarowego oraz objaśnienia jego działania, do decyzji mogą być dołączone opisy, rysunki, wykresy lub fotografie.

Art. 8g.

1. Prezes, w drodze decyzji, cofa zatwierdzenie typu, jeżeli przyrządy pomiarowe wykonane zgodnie z zatwierdzonym typem posiadają jednak wady, utrudniające ich zamierzone użytkowanie.
2. Prezes może cofnąć zatwierdzenie typu w przypadku stwierdzenia, że:
1) przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania są niezgodne z zatwierdzonym typem lub nie spełniają wymagań;
1) przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania są niezgodne z zatwierdzonym typem lub nie spełniają wymagań;
2) ograniczenia określone w decyzji zatwierdzenia typu nie są przestrzegane.

Art. 8h.

1. Okres ważności zatwierdzenia typu wynosi dziesięć lat, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.
2. Okres ważności na wniosek producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela może być przedłużany o kolejne okresy dziesięcioletnie.
3. Okres ważności zatwierdzenia typu z ograniczeniami nie może przekraczać 2 lat i może być przedłużony nie więcej niż o 3 lata.
4. Okres ważności nie może być przedłużony, jeżeli nastąpiła zmiana wymagań, a decyzja zatwierdzenia typu nie mogłaby być wydana na podstawie zmienionych przepisów.
5. W przypadku gdy okres ważności nie zostanie przedłużony, zatwierdzenie typu uznaje się za ważne w odniesieniu do przyrządów pomiarowych wprowadzonych już do użytkowania.

Art. 8i.

Producent na wszystkich przyrządach pomiarowych podlegających:
1) wyłącznie zatwierdzeniu typu - umieszcza nadany znak zatwierdzenia typu;
2) zatwierdzeniu typu i legalizacji - może umieścić znak zatwierdzenia typu, jeżeli został nadany.

Art. 8j.

1. Legalizacja pierwotna albo legalizacja jednostkowa przyrządu pomiarowego jest dokonywana na wniosek:
1) producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela;
2) importera.
2. Do wniosku o legalizację pierwotną przyrządu pomiarowego niepodlegającego zatwierdzeniu typu oraz do wniosku o legalizację jednostkową dołącza się dokumentację techniczno-konstrukcyjną przyrządu pomiarowego.

Art. 8k.

1. Legalizacja ponowna przyrządu pomiarowego jest dokonywana na wniosek:
1) użytkownika;
2) wykonawcy naprawy lub instalacji przyrządu pomiarowego.
2. Przyrząd pomiarowy powinien być zgłoszony do legalizacji ponownej:
1) przed upływem okresu ważności legalizacji pierwotnej, jednostkowej albo poprzedniej legalizacji ponownej, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 4;
2) przed upływem, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 4, terminu od dokonania oceny zgodności;
3) po zainstalowaniu w miejscu użytkowania, przed upływem okresu ważności legalizacji pierwotnej, jeżeli sprawdzenie zgodności z wymaganiami jest wykonywane przed lub po jego zainstalowaniu w tym miejscu;
4) w przypadku zmiany miejsca instalacji lub użytkowania, w którym była dokonana ocena zgodności albo legalizacja;
5) w przypadku uszkodzenia albo zniszczenia cech legalizacji lub cech zabezpieczających naniesionych podczas legalizacji;
6) w przypadku uszkodzenia albo zniszczenia oznaczeń lub cech zabezpieczających naniesionych podczas dokonywania oceny zgodności;
7) po jego naprawie.
3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, liczy się od pierwszego dnia grudnia roku, którego oznaczenie zostało naniesione na przyrządzie podczas dokonywania oceny zgodności.

Art. 8l.

Organ administracji miar oraz podmiot upoważniony odmawiają dokonania legalizacji, jeżeli:
1) typ zgłoszonego przyrządu pomiarowego, podlegającego zatwierdzeniu typu, nie jest zatwierdzony;
2) przyrząd pomiarowy jest uszkodzony, niekompletny lub nieprzygotowany do sprawdzenia;
3) czynności związane z legalizacją mają być wykonywane w miejscu, o którym mowa w art. 8c pkt 3, a wnioskodawca nie zapewnił właściwych warunków do ich wykonania.

Art. 8m.

1. Organ administracji miar oraz podmiot upoważniony przeprowadzają podczas legalizacji sprawdzenie przyrządu pomiarowego pod względem zgodności z wymaganiami.
2. Podczas legalizacji pierwotnej sprawdzenie obejmuje:

1) zgodność konstrukcji, wykonania, materiałów i charakterystyk metrologicznych z zatwierdzonym typem lub wymaganiami;
2) wymagane oznaczenia i znaki;
3) zgodność konstrukcji z dokumentacją techniczno-konstrukcyjną, jeżeli zatwierdzenie typu nie jest wymagane.
3. Podczas legalizacji jednostkowej sprawdzenie obejmuje:
1) analizę dokumentów i badanie charakterystyk technicznych oraz metrologicznych przyrządu albo
2) analizę dokumentów, jeżeli wnioskodawca przedstawił protokoły z wynikami badań przeprowadzonych przez właściwe instytucje metrologiczne lub upoważnione laboratoria, wykazującymi, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania.
4. Podczas legalizacji ponownej sprawdzenie obejmuje:
1) oględziny przyrządu, w celu stwierdzenia czy przyrząd pomiarowy nie jest uszkodzony i czy istnieją wymagane oznaczenia i znaki;
2) zgodność charakterystyk metrologicznych z wymaganiami.
4a. Podczas legalizacji ponownej przyrządu pomiarowego, wprowadzonego do obrotu lub do użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności, organ administracji miar albo podmiot upoważniony przeprowadza sprawdzenie tego przyrządu pod względem zgodności z wymaganiami obowiązującymi w roku, w którym dokonano oceny zgodności, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9a.
5. Legalizacja pierwotna jednorodnej partii przyrządów pomiarowych może być wykonana jako sprawdzenie każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego albo z zastosowaniem metody statystycznej.

Art. 8n.

1. W przypadku stwierdzenia na podstawie przeprowadzonego sprawdzenia przyrządu pomiarowego, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania, organ administracji miar lub podmiot upoważniony poświadczają dowodem legalizacji dokonanie legalizacji oraz zabezpieczają, jeżeli jest to niezbędne, określone elementy przyrządu pomiarowego przed dostępem osób nieuprawnionych za pomocą cech zabezpieczających.
2. Legalizacja jest ważna przez czas określony.
3. Jeżeli przyrząd pomiarowy podlega tylko zatwierdzeniu typu i legalizacji pierwotnej albo legalizacji jednostkowej, legalizacja jest ważna przez czas nieokreślony.
4. Legalizacja traci ważność w przypadku:
1) stwierdzenia, że przyrząd pomiarowy przestał spełniać wymagania;
2) uszkodzenia przyrządu pomiarowego;
3) uszkodzenia albo zniszczenia cechy legalizacji lub cechy zabezpieczającej;
4) zmiany miejsca instalacji lub użytkowania przyrządu pomiarowego, w którym legalizacja była wykonana.

Art. 9.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
1) tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do prawnej kontroli metrologicznej, a w szczególności dane, jakie powinien zawierać wniosek o jej przeprowadzenie, oraz rodzaje dokumentów dołączanych do wniosku, w tym zakres dokumentacji techniczno-konstrukcyjnej, a

także przypadki, kiedy do wniosku o zatwierdzenie typu powinna być dołączona większa liczba egzemplarzy reprezentujących typ przyrządu pomiarowego,
2) szczegółowy sposób przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej, w tym przypadki, kiedy legalizacja pierwotna może być dokonywana za pomocą metody statystycznej i sposób jej dokonywania,
3) dowody legalizacji wydawane dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
4) okresy ważności legalizacji określonych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej, uwzględniając warunki użytkowania tych przyrządów i przewidywane obszary ich zastosowań,
5) wzory:
a) decyzji zatwierdzenia typu i świadectw legalizacji, mając na względzie konieczność zamieszczenia niezbędnych informacji w tych dokumentach,
b) znaków zatwierdzenia typu, cech legalizacji i cech zabezpieczających, ustalając ich kształt i wymiary,
6) wartości podstawowych stałych fizycznych i liczbowe dane odniesienia dla właściwości określonych substancji i materiałów wykorzystywanych przy wykonywaniu prawnej kontroli metrologicznej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych
- przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 9a.

. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzeń, dla poszczególnych rodzajów lub grup przyrządów pomiarowych:
1) wymagania, którym powinny odpowiadać przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej w zakresie konstrukcji, wykonania, materiałów oraz charakterystyk metrologicznych, a także, jeżeli jest to niezbędne, w zakresie warunków właściwego stosowania tych przyrządów oraz miejsc umieszczania na nich cech legalizacji i zabezpieczających,
2) szczegółowy zakres badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej, a także, jeżeli jest to niezbędne, sposoby i metody ich przeprowadzania,
3) zakres informacji, jakie powinna zawierać instrukcja obsługi, oraz dodatkowe dokumenty poświadczające charakterystyki metrologiczne przyrządu pomiarowego, jeżeli są one niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia badania danego rodzaju przyrządu pomiarowego
- przy uwzględnieniu przeznaczenia przyrządów pomiarowych oraz zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych

Art. 9b.

1. Organy administracji miar, na wniosek zainteresowanych podmiotów, wykonują wzorcowanie zbiorników statków żeglugi śródlądowej i przybrzeżnej.
2. Wykonanie wzorcowania organ administracji miar poświadcza przez wydanie świadectwa wzorcowania i nałożenie cech zabezpieczających, o których mowa w art. 8n ust. 1, na określone elementy zbiornika.
3. Okres ważności świadectwa wzorcowania i cech zabezpieczających wynosi 12 lat.

4. Świadectwo wzorcowania i cechy zabezpieczające tracą ważność w przypadku zniekształcenia zbiornika, jego naprawy lub zmiany konstrukcji w sposób powodujący zmianę jego charakterystyki pomiarowej.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób wzorcowania zbiorników statków i dokumentowania jego wyników, warunki wydawania świadectw wzorcowania i nakładania cech zabezpieczających, a także wzór świadectwa wzorcowania, przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Rozdział 4

Kompetencje i zadania organów administracji miar

Art. 10.

Organami administracji miar są:
1) Prezes Głównego Urzędu Miar, będący centralnym organem administracji rządowej;
2) dyrektorzy okręgowych urzędów miar, zwani dalej „dyrektorami”;
3) naczelnicy obwodowych urzędów miar, zwani dalej „naczelnikami”.

Art. 10a.

Nadzór nad Prezesem sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 11.

1. Prezes wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Urzędu Miar, zwanego dalej „Urzędem”.
2. Dyrektorzy i naczelnicy wykonują swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów.

Art. 12.

1. Prezes jest powoływany przez Prezesa Rady Ministrów, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki. Prezes Rady Ministrów odwołuje Prezesa.
2. (uchylony).
3. Wiceprezesów Urzędu powołuje minister właściwy do spraw gospodarki, spośród osób należących do państwowego zasobu kadrowego, na wniosek Prezesa. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek Prezesa, odwołuje wiceprezesów Urzędu.
4. Dyrektorów powołuje i odwołuje Prezes.
5. Naczelników powołuje i odwołuje Prezes na wniosek właściwego dyrektora.
6. Prezes sprawuje nadzór i kontrolę prawidłowości wykonywania przez dyrektorów i naczelników zadań należących do ich zakresu działania.

Art. 13.

Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe i obwodowe urzędy miar, a także określa ich obszar działania i siedziby, przy uwzględnieniu lokalnych potrzeb, rozwoju gospodarczego oraz tradycji poszczególnych województw i powiatów, jak również warunków ekonomicznych działania urzędów.

Art. 14.

1. Organizację Urzędu określa statut nadany przez ministra właściwego do spraw gospodarki w drodze zarządzenia, który podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".
2. Organizację okręgowych urzędów miar określają regulaminy nadane przez Prezesa, w drodze zarządzenia, przy uwzględnieniu potrzeb gospodarki i możliwości technicznych tych urzędów.
3. Organizację obwodowych urzędów miar określają regulaminy nadane przez Prezesa w drodze zarządzenia, na wniosek dyrektorów, przy uwzględnieniu potrzeb gospodarki i możliwości technicznych tych urzędów.

Art. 15.

Urząd oraz okręgowe urzędy miar są jednostkami budżetowymi w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

Art. 16.

Do zakresu działania Prezesa w sprawach miar należy:
1) budowa, utrzymywanie i modernizacja państwowych wzorców jednostek miar, przechowywanych i stosowanych w Urzędzie, oraz prowadzenie prac rozwojowych w tym zakresie;
2) informowanie, w drodze obwieszczenia, o spełnieniu przez wzorce jednostek miar warunków określonych dla państwowych wzorców jednostek miar;
3) zapewnienie, w drodze porównań, powiązania państwowych wzorców jednostek miar z międzynarodowymi wzorcami jednostek miar lub wzorcami jednostek miar w innych krajach;
4) zapewnienie przekazywania wartości legalnych jednostek miar od państwowych wzorców jednostek miar do przyrządów pomiarowych;
5) sprawowanie nadzoru nad działalnością jednostek organizacyjnych i laboratoriów spoza administracji miar, będących właścicielami państwowych wzorców jednostek miar, utrzymujących i udostępniających te wzorce;
6) zatwierdzanie typów przyrządów pomiarowych na podstawie wyników przeprowadzonych badań i nadawanie znaków zatwierdzenia typu, w drodze decyzji, jak również cofanie decyzji zatwierdzenia typu;
7) wydawanie certyfikatów zgodności w ramach systemu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej;
8) wykonywanie prawnej kontroli metrologicznej oraz uznawanie za równoważną prawnej kontroli metrologicznej w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej kontroli wykonanej przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne;

9) udzielanie i cofanie, w drodze decyzji, upoważnień do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych;
10) wydawanie, odmowa wydania i cofanie, w drodze decyzji, zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie wykonywania napraw lub instalacji oraz sprawdzania określonych rodzajów przyrządów pomiarowych;
11) sprawowanie nadzoru nad jednostkami, o których mowa w pkt 9 i 10, w zakresie działalności wynikającej z udzielonych im upoważnień i zezwoleń;
12) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w metrologicznych organizacjach międzynarodowych i regionalnych oraz współdziałanie z krajowymi i zagranicznymi instytucjami prowadzącymi działania w zakresie miar;
13) prowadzenie rejestru zatwierdzonych typów przyrządów pomiarowych;
14) wydawanie Dziennika Urzędowego Głównego Urzędu Miar;
15) wydawanie publikacji popularyzujących i promujących zagadnienia miar;
16) szkolenie specjalistyczne w dziedzinie miar;
17) przygotowywanie projektów rozporządzeń, wydawanych przez organy administracji rządowej, w sprawach należących do jego zakresu działania;
18) opiniowanie nadsyłanych do Urzędu projektów aktów prawnych;
19) inicjowanie prac legislacyjnych w sprawach miar;
20) inicjowanie prac normalizacyjnych w sprawach miar;
21) wykonywanie innych zadań przewidzianych w odrębnych ustawach lub powierzonych przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 16a.

1. Prezes może udzielić zainteresowanemu podmiotowi upoważnienia do wykonywania legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych. Do wniosku o udzielenie upoważnienia należy dołączyć dokumenty potwierdzające spełnianie warunków do wydania upoważnienia.
2. Podmiot ubiegający się o wydanie upoważnienia powinien:
1) dysponować personelem posiadającym wiedzę techniczną niezbędną do dokonywania legalizacji rodzajów przyrządów pomiarowych objętych wnioskiem;
2) dysponować wyposażeniem technicznym niezbędnym do wykonywania legalizacji danego rodzaju przyrządów pomiarowych;
3) być niezależny i bezstronny w stosunku do podmiotów występujących z wnioskiem o legalizację.
3. Upoważniony podmiot jest obowiązany prowadzić dokumentację czynności wykonywanych w ramach legalizacji i przechowywać ją przez okres co najmniej 30 dni od dnia upływu okresu ważności legalizacji danego przyrządu pomiarowego.
4. Prezes wydaje upoważnienie do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej po sprawdzeniu, czy zainteresowany podmiot spełnia warunki do wydania upoważnienia.
5. Upoważnienie do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej wydaje się na okres 36 miesięcy, przy czym okres jego ważności, na wniosek zainteresowanego podmiotu, może być przedłużany o kolejne okresy 36-miesięczne po kontrolnym sprawdzeniu spełniania warunków do wydania upoważnienia.
6. Prezes może cofnąć udzielone upoważnienie przed upływem jego ważności, jeżeli w wyniku kontroli upoważnionego podmiotu stwierdza się, że podmiot przestał spełniać warunki wydania upoważnienia lub przy dokonywaniu legalizacji nie przestrzega obowiązujących przepisów.

7. Jeżeli upoważniony podmiot zaprzestał prowadzenia działalności objętej upoważnieniem lub nastąpiło cofnięcie udzielonego upoważnienia, to jest on obowiązany przekazać niezwłocznie całą zgromadzoną dokumentację, o której mowa w ust. 3, organowi administracji miar właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności.

Art. 16b.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
1) rodzaje przyrządów pomiarowych, dla których mogą być wydawane upoważnienia do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej,
2) tryb wydawania i przedłużania upoważnień do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej, w tym dane, jakie powinien zawierać wniosek o wydanie lub przedłużenie upoważnienia, oraz rodzaje dokumentów, jakie powinny być dołączone do wniosku,
3) szczegółowe warunki wydawania upoważnień, w tym sposób potwierdzania posiadania odpowiedniej wiedzy przez personel i zakres podstawowego wyposażenia technicznego niezbędnego do wykonywania legalizacji danych rodzajów przyrządów pomiarowych,
4) zakres i sposób dokumentowania przez podmioty upoważnione wykonywanych czynności podczas legalizacji - mając na względzie zakres i rodzaj powierzanych czynności, konieczność ewidencjonowania niezbędnych danych o przyrządzie pomiarowym i wykonywanych czynnościach oraz zobowiązania wynikające z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

Art. 16c.

1. Wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie instalacji lub napraw oraz sprawdzania pod względem zgodności z wymaganiami okresowo, przed i po zainstalowaniu oraz po naprawie określonych rodzajów przyrządów pomiarowych, jeżeli to wynika z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, wymaga uzyskania zezwolenia na wykonywanie tej działalności, zwanego dalej „zezwoleniem”.
2. Organem właściwym w sprawach zezwoleń jest Prezes.
3. Przedsiębiorca ubiegający się o wydanie zezwolenia powinien:
1) dysponować personelem posiadającym wiedzę techniczną niezbędną do wykonywania instalacji lub napraw oraz sprawdzania przyrządów pomiarowych;
2) dysponować wyposażeniem technicznym niezbędnym do wykonywania instalacji lub napraw oraz sprawdzania przyrządów pomiarowych;
3) być niezależny i bezstronny w stosunku do podmiotów, na rzecz których świadczy usługi.
4. Zezwolenie wydaje się na pisemny wniosek, który zawiera:
1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
2) numer REGON i numer identyfikacji podatkowej;
3) wskazanie rodzaju przyrządów pomiarowych co do których mają być wykonywane instalacje lub naprawy oraz sprawdzanie;
4) wskazanie miejsca świadczenia usług;
5) określenie zakresu świadczonych usług.
5. Do wniosku dołącza się dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 3.

Art. 16d.

1. Zezwolenie wydaje się na czas określony, nie krótszy niż 12 miesięcy oraz nie dłuższy niż 48 miesięcy.
2. W zezwoleniu:
1) określa się:
a) uprawnionego przedsiębiorcę oraz jego siedzibę i adres,
b) rodzaje przyrządów pomiarowych oraz zakres usług objętych zezwoleniem,
c) miejsce świadczenia usług,
d) okres jego ważności;
2) nadaje się specjalną cechę, którą upoważniony przedsiębiorca umieszcza na zainstalowanym lub naprawionym oraz sprawdzonym przyrządzie pomiarowym w celu potwierdzenia wykonania tych czynności.
3. Zezwolenie może zawierać dodatkowo inne informacje niezbędne do prawidłowej identyfikacji przedsiębiorcy i wykonywanych przez niego usług w zakresie napraw lub instalacji oraz sprawdzania.
3a. Przedsiębiorca, który uzyskał zezwolenie, jest obowiązany zgłaszać Prezesowi, na piśmie, wszystkie zmiany danych, o których mowa w art. 16c ust. 3 i 4, nie później niż w terminie 14 dni od dnia ich powstania.
4. Przedsiębiorca posiadający zezwolenie powinien prowadzić dokumentację i ewidencję wykonywanych czynności przy naprawach, instalacji i sprawdzaniu przyrządów pomiarowych.
4a. Dokumentację, o której mowa w ust. 4, przedsiębiorca jest obowiązany:
1) przechowywać przez okres co najmniej trzech lat od dnia wykonania czynności;
2) udostępniać na każde żądanie organu administracji miar;
3) w przypadku likwidacji działalności, cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia przekazać w całości organowi administracji miar właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
1) wzór wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie instalacji lub napraw oraz sprawdzania przyrządów pomiarowych,
2) rodzaje dokumentów dołączanych do wniosku,
3) zakres podstawowego wyposażenia technicznego niezbędnego do wykonywania instalacji lub napraw, sprawdzania przyrządów pomiarowych oraz sposób potwierdzania posiadania odpowiedniej wiedzy przez personel,
4) okresy, w jakich są wykonywane sprawdzenia tych przyrządów pomiarowych,
5) sposób dokumentowania i prowadzenia ewidencji wykonywanych czynności przy instalacji i naprawach przyrządów pomiarowych,
6) wzór specjalnej cechy nadawanej przedsiębiorcy, ustalając jej kształt i wymiary - przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.
6. Informacje o udzielonych i cofniętych zezwoleniach są ogłaszane przez Prezesa, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar co najmniej raz w roku.

Art. 16e.

Prezes odmawia wydania zezwolenia, jeżeli:
1) wniosek o wydanie zezwolenia nie spełnia warunków określonych w art. 16c ust. 4 lub

2) nie są dołączone do niego wymagane dokumenty, lub
3) przedsiębiorca nie spełnia wymagań, o których mowa w art. 16c ust. 3.

Art. 16f.

1. Prezes cofa zezwolenie, jeżeli:
1) przedsiębiorca przestał spełniać warunki określone w art. 16c ust. 3;
2) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;
3) podjęto decyzję o likwidacji lub ogłoszono upadłość przedsiębiorcy;
4) przedsiębiorca nie usunął w wyznaczonym terminie stanu faktycznego niezgodnego z przepisami prawa;
5) przedsiębiorca stosuje przyrządy pomiarowe nieposiadające dowodów prawnej kontroli metrologicznej.
2. Jeżeli wydano decyzję o cofnięciu zezwolenia z przyczyn, o których mowa w art. 16f ust. 1 pkt 2, 4 i 5, przedsiębiorca może złożyć ponownie wniosek o wydanie zezwolenia po upływie 2 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

Art. 16g.

1. Organy administracji miar są uprawnione do przeprowadzania kontroli podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 16a i art. 16c, w zakresie spełniania warunków niezbędnych do wykonywania udzielonych upoważnień i zezwoleń oraz przestrzegania przepisów ustawy.
2. Do kontroli upoważnionych podmiotów i uprawnionych przedsiębiorców stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 1 pkt 1 i 4, ust. 2 i 4.

Art. 17.

1. Prezes może, w drodze decyzji, na wniosek producenta, importera lub przedsiębiorcy dokonującego napraw lub instalacji, po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora, tworzyć na czas określony punkty legalizacyjne, uwzględniając potrzeby gospodarki.
2. Prezes może znosić punkty legalizacyjne, jeżeli stwierdzi niecelowość lub nieopłacalność ich utrzymywania, gdy wystąpią trudności kadrowe uniemożliwiające obsługę punktu lub gdy punkt przestanie spełniać wymagania określone przy jego utworzeniu.
3. Podmiot ubiegający się o utworzenie punktu legalizacyjnego jest obowiązany zapewnić warunki techniczno-organizacyjne do dokonywania legalizacji, a w szczególności zapewnić odpowiednie miejsce wykonywania legalizacji, właściwe wyposażenie techniczne punktu oraz udział personelu pomocniczego przy dokonywaniu legalizacji.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, dane, jakie powinien zawierać wniosek o utworzenie punktu legalizacyjnego, szczegółowe warunki utworzenia punktu i zakres wyposażenia technicznego punktu, uwzględniając specyfikę i zakres wykonywanych czynności podczas legalizacji.

Art. 18.

1. Obwieszczenia Prezesa, o których mowa w art. 16 pkt 2, są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
2. W Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar podlegają ogłoszeniu w szczególności:
1) rejestr zatwierdzonych typów przyrządów pomiarowych;
2) informacje o utworzeniu lub zniesieniu punktów legalizacyjnych;
3) informacje o zatwierdzonych przez właściwe organy i instytucje innych państw typach przyrządów pomiarowych, stosownie do wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych;
4) zarządzenia Prezesa w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2 i 3.
3. Informacje w sprawach wydanych decyzji zatwierdzenia typu, zmian decyzji i odmowy zatwierdzenia typu, cofnięcia zatwierdzenia typu oraz w sprawach wydanych i cofniętych zezwoleń, o których mowa w art. 16c, stosownie do wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, Prezes przekazuje właściwym instytucjom i organizacjom zagranicznym.

Art. 19.

Urząd może wykonywać inne prace metrologiczne, zgodnie z kompetencjami, w tym wzorcowanie i ekspertyzy przyrządów pomiarowych, a także udziela konsultacji i prowadzi doradztwo techniczne w zakresie doboru i stosowania przyrządów pomiarowych.

Art. 20.

1. Do zakresu działania dyrektorów i naczelników, stosownie do właściwości terytorialnej podległych im urzędów, należy:
1) badanie przyrządów pomiarowych w celu zapewnienia wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, a w szczególności legalizacja przyrządów pomiarowych;
1a) realizowanie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o towarach paczkowanych (Dz.U. Nr 128, poz. 1409 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 465 i Nr 96, poz. 959);
2) realizowanie zadań w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy oraz współdziałanie z administracją publiczną w tym zakresie;
3) wykonywanie innych zadań powierzonych przez Prezesa.
2. Okręgowe i obwodowe urzędy miar mogą wykonywać inne prace metrologiczne, zgodnie z kompetencjami i możliwościami technicznymi, w tym wzorcowanie i ekspertyzy przyrządów pomiarowych.

Rozdział 5

Nadzór nad wykonywaniem przepisów ustawy

Art. 21.

1. Organy administracji miar sprawują nadzór nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy o towarach paczkowanych poprzez:
1) wydawanie zaleceń pokontrolnych i sprawdzanie stanu ich realizacji;

2) kierowanie wniosków o ukaranie do właściwego organu orzekającego w sprawach o wykroczenia;
3) stosowanie egzekucji obowiązków niepieniężnych, zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
4) kierowanie do właściwego organu zawiadomień o popełnieniu przestępstwa w przypadku uzasadnionych podejrzeń o fałszowanie dowodów przeprowadzenia prawnej kontroli metrologicznej;
5) wycofanie z obrotu lub użytkowania, w drodze decyzji, przyrządów pomiarowych niespełniających wymagań.
2. Organy administracji miar sprawują nadzór, o którym mowa w ust. 1, na podstawie kontroli przeprowadzanych przez upoważnionych pracowników urzędów miar, którzy po okazaniu legitymacji i pisemnego upoważnienia są uprawnieni do:
1) wstępu na teren nieruchomości lub pomieszczeń, gdzie przeprowadzana jest kontrola;
2) badania dokumentów oraz zbierania ustnych i pisemnych wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli;
3) zbierania i zabezpieczania dowodów naruszenia przepisów ustawy;
4) legitymowania osób, w uzasadnionych przypadkach, w celu ustalenia ich tożsamości;
5) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.
3. Kontroli, o której mowa w ust. 2, w zakresie stosowania legalnych jednostek miar lub przyrządów pomiarowych, o których mowa w art. 6 i art. 8 ust. 1, podlegają osoby fizyczne, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, zwane dalej „kontrolowanymi”.
4. Kontrolowani są uprawnieni do:
1) uzyskania informacji o swoich prawach oraz o zakresie przeprowadzanej kontroli;
2) obecności podczas wszystkich czynności pracowników urzędów miar, wykonywanych podczas kontroli;
3) podpisania protokołu kontroli albo podania w ciągu 7 dni od dnia doręczenia protokołu pisemnego uzasadnienia przyczyny odmowy jego podpisania.

Art. 21a.

1. Prezes może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzenia do obrotu lub użytkowania przyrządów pomiarowych wykonanych zgodnie z zatwierdzonym typem, posiadających jednak wady utrudniające ich zamierzone użytkowanie.
2. W stosunku do przyrządów pomiarowych podlegających wyłącznie zatwierdzeniu typu Prezes może, w drodze decyzji, zakazać producentowi wprowadzania do obrotu lub użytkowania przyrządów pomiarowych danego typu, jeżeli po uprzednim wezwaniu, w wyznaczonym terminie, nie doprowadzi on produkowanych przyrządów pomiarowych do zgodności z zatwierdzonym typem lub wymaganiami.
3. O podjętych działaniach, o których mowa w ust. 1 i 2, Prezes bezzwłocznie powiadamia państwa członkowskie Unii Europejskiej oraz Komisję Europejską, przedstawiając uzasadnienie decyzji.

Art. 22.

1. Do kontroli wykonywania przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy o towarach paczkowanych uprawnione są także, w ramach swoich kompetencji, inne jednostki administracji publicznej, a w szczególności inspekcja handlowa, inspekcja sanitarna oraz urzędy górnicze.
2. Organy administracji miar współdziałają w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy o towarach paczkowanych z jednostkami, o których mowa w ust. 1.
3. Organy lub upoważnieni pracownicy administracji miar mogą wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomoc funkcjonariuszy policji, jeżeli natrafią na opór, który uniemożliwia lub utrudnia sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem przepisów niniejszej ustawy oraz ustawy o towarach paczkowanych.

Art. 23.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przeprowadzania kontroli, jak również wzory upoważnień do kontroli, legitymacji oraz protokołów.
2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określi w szczególności:
1) zakres i tryb przeprowadzania kontroli, w tym zakres i tryb udostępniania przyrządów pomiarowych oraz dokumentacji związanej z tymi przyrządami;
2) zakres współdziałania z jednostkami administracji publicznej, o których mowa w art. 22 ust. 1.

Rozdział 6

Opłaty za czynności organów administracji miar i podległych im urzędów

Art. 24.

1. Czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy, określone w niniejszej ustawie i jej przepisach wykonawczych oraz wynikające z wykonywania przez nie zadań przewidzianych w odrębnych ustawach, podlegają opłacie.
2. Opłaty pobiera się za następujące czynności:
1) wydanie, zmianę i odmowę wydania decyzji zatwierdzenia typu przyrządów pomiarowych;
2) wydanie dowodu legalizacji albo za wykonane czynności sprawdzenia w przypadku, gdy przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań i nie może być zalegalizowany;
3) uznanie i odmowę uznania za równoważne prawnej kontroli metrologicznej w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej kontroli wykonanej przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne;
4) udzielenie, odmowę udzielenia lub zmianę upoważnienia do legalizacji pierwotnej oraz ponownej;
5) udzielenie lub zmianę zezwolenia do wykonywania napraw lub instalacji oraz sprawdzania przyrządów pomiarowych;
6) wydanie, zmianę i odmowę wydania decyzji o utworzeniu punktu legalizacyjnego;
7) wzorcowanie zbiorników statków;
8) wykonane podczas przeprowadzania kontroli, o której mowa w art. 16g ust. 1;
9) związane z uznawaniem wzorców jednostek miar za państwowe wzorce jednostek miar;

10) związane ze sprawowaniem nadzoru nad jednostkami i laboratoriami spoza administracji miar będących właścicielami tych wzorców;
11) związane z kontrolą towarów paczkowanych.
3. Opłaty stanowią dochód budżetu państwa.
4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1-7, uiszcza wnioskodawca.
5. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 8-11, uiszcza podmiot kontrolowany lub nadzorowany.
6. Do ponoszenia opłat stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy – Ordynacja podatkowa, z tym, że uprawnienia organów podatkowych przysługują organom administracji miar.
7. Do opłat, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów Ordynacji podatkowej dotyczących odraczania terminu płatności podatku lub zapłaty zaległości podatkowej, rozkładania na raty podatku lub zapłaty zaległości podatkowej, umarzania zaległości podatkowej.

Art. 24a.

1. Wysokość należnych opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1, 3 i 8-11, ustala organ administracji miar w drodze decyzji, biorąc pod uwagę charakter, zakres i czas trwania wykonanych czynności oraz obowiązujące stawki godzinowe za czas pracy pracowników administracji miar.
2. Wysokość należnych opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 i 4-7, ustala we własnym zakresie wnioskodawca na podstawie obowiązujących stawek.
3. Wnioskodawca uiszcza opłaty, o których mowa w:
1) art. 24 ust. 2 pkt 2 i 7 - w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku;
2) art. 24 ust. 2 pkt 4-6 - w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i tryb pobierania opłat, o których mowa w art. 24, uwzględniając rodzaje przyrządów pomiarowych, charakter wykonywanych czynności, stopień skomplikowania i czas trwania przeprowadzanych badań i sprawdzeń oraz ich uzasadnione koszty, a także wskaźniki wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych oraz dodatkowo mając na uwadze w przypadku opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 4 i 5:
1) zakres udzielanych upoważnień i zezwoleń;
2) okres czasu, na jaki upoważnienia i zezwolenia są wydawane.

Art. 25.

Za inne czynności wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy w ramach umów cywilnoprawnych, związane z:
1) badaniem przyrządów pomiarowych i wydawaniem certyfikatów zgodności w ramach systemu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej,
2) wzorcowaniem i ekspertyzami przyrządów pomiarowych,
3) dostarczaniem odbiorcom wzorców miar i materiałów odniesienia,
4) udzielaniem konsultacji i prowadzeniem doradztwa technicznego w zakresie doboru i stosowania przyrządów pomiarowych,
5) szkoleniem specjalistycznym w dziedzinie miar na rzecz jednostek i podmiotów spoza administracji miar
- pobiera się wynagrodzenie określane w tych umowach.

Rozdział 7

Sankcje za naruszenie przepisów ustawy

Art. 26.

1. Kto wbrew przepisom ustawy:
1) wyraża wartości wielkości fizycznych w jednostkach miar innych niż legalne w dziedzinach, o których mowa w art. 6 ust. 1,
2) wprowadza do obrotu lub użytkowania, stosuje bądź przechowuje w stanie gotowości do użycia przyrządy pomiarowe, podlegające prawnej kontroli metrologicznej, bez wymaganych dowodów tej kontroli lub niespełniające wymagań,
3) użytkuje przyrządy pomiarowe w dziedzinach, o których mowa w art. 8 ust.
1, niezgodnie z warunkami właściwego ich stosowania,
4) dokonuje legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych bez wymaganego upoważnienia,
5) (uchylony),
6) świadomie utrudnia organom administracji miar wykonywanie ich zadań w zakresie sprawowania nadzoru
- podlega karze grzywny.
2. Postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 26a.

1. Kto:
1) wykonuje działalność gospodarczą w zakresie instalacji lub napraw oraz sprawdzania urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych bez wymaganego zezwolenia,
2) użytkuje przyrządy pomiarowe podlegające obowiązkowemu sprawdzeniu, o którym mowa w pkt 2 i 3 rozdziału VI załącznika nr 1 do rozporządzenia
Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE L 370 z 31.12.1985, str. 8 oraz Dz. Urz. WE L 274 z 9.10.1998, str. 1), bez wymaganego sprawdzenia – podlega karze pieniężnej w wysokości 5 000 zł.
2. Wpływy uzyskane z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 8

Przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 27.

Przyrządy pomiarowe zalegalizowane lub uwierzytelnione przed dniem wejścia w życie ustawy, niespełniające jej przepisów, mogą być nadal legalizowane, o ile spełniają wymagania dotychczasowych przepisów, lecz nie dłużej niż przez 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy, z wyłączeniem przyrządów kontrolnych, o których mowa w przepisach o czasie pracy kierowców.

Art. 28.

W sprawach wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 29.

Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych prawna kontrola metrologiczna odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych, nie dłużej jednak niż przez 1 rok od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 29a.

Przyrządy pomiarowe zalegalizowane do dnia 31 grudnia 2003 r. zgodnie z zasadami określonymi w art. 29 mogą być nadal legalizowane, lecz nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r., o ile spełniają wymagania przepisów, na podstawie których zostały zalegalizowane.

Art. 30. (pominięty).

Art. 31. (pominięty).

Art. 32.

Traci moc ustawa z dnia 3 kwietnia 1993 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Miar (Dz.U. Nr 55, poz. 247, z 1998 r. Nr 37, poz. 202 oraz z 2000 r. Nr 120, poz. 1268).

Art. 33.

Traci moc ustawa z dnia 3 kwietnia 1993 r. - Prawo o miarach (Dz.U. Nr 55, poz. 248, z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770 oraz z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 120, poz. 1268).

Art. 34.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z wyjątkiem przepisów art. 9 pkt 8, art. 16 pkt 10, art. 24 ust. 1 pkt 5, art. 26 ust. 1 pkt 5 i art. 31, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.